

MORAVSKOLIESKOVSKÝ H L Á S N I K

Štvrťročný spravodaj obce Moravské Lieskové

ročník XXVI • číslo 2 • jún 2016

zadarmo

Viac ako 25 rokov čakania...

Dom smútku

Kanalizácia

...a predsa sa MORAVSKÉ LIESKOVÉ dočkalo

ROZHOVOR S RODÁČKOU

Moravské Lieskové je i dnes pre mňa výnimočné a zostane do konca môjho života. Narodila sa tu moja mama. Takže tu mám svoje korene, aj keď dnes tu už z priamych príbuzných nikto nežije...

Strana 10-11

DEŇ DETÍ

Oslavy Dňa detí v Moravskom Lieskovom pripadli tento rok na sobotu, 4. júna. Po mimoriadne úspešnom vlaňajšom ročníku sa organizátori rozhodli pripraviť aktuálny s ešte väčším počtom...

Strana 8

Prelomové leto

Obdobie, keď školský rok odovzdáva štafetu prázdninám, je v čomsi magické nielen pre školopovinných. Im začínajú voľné dni, pre mnohých zaslúžené, ako dokazuje súpis úspechov žiakov našej školy v aktuálnom čísle Hlásnika. Dospelým možno leto prinesie každoročné starosti, ako čo najlepšie svojim ratolestiam vyplniť voľný čas... Pre Moravské Lieskové bude však toto leto výnimočnejšie než tie predchádzajúce. Po rokoch postavený Dom smútku nám umožní od konca júna smútiť o čosi dôstojnejšie ako doteraz, dojímať nás budú filmové premietania pod hviezdami a „do živého“ po rokoch snáh konečne zatnú krompáče pri budovaní obecnej kanalizácie. Nebude to bezstarostné leto, bude však prelomové, lebo povedie k zlepšeniu kvality lieskovského života. Aby obec, ktorá dala Slovensku a svetu toľko osobností, že sa ich na stránky jedného čísla obecných novín zmestí len maličký zlomok, mohla byť rodiskom i domovom, na ktoré sme hrdí!

Kultúrne podujatia v okolí

26. 6. 2016, 15:00, Nové Mesto n/V (Park J. M. Hurbana)

Stretnutie s folklórom

Vystúpia DFS Vonička zo Zlína, FS Slnečnica z Piešťan a domáce DFS Čakanka, FS Otava a LH Rovenec.

2. 7. 2016, od 13:00, Hôrka nad Váhom (areál OcÚ)

2. ročník súťaže vo varení gulášu a tradičné

zahájenie prázdnin

Registrácia družstiev do 1. 7. 2016, pre návštevníkov pripravená živá hudba a hry pre deti.

2. 7. 2016, od 9:00, Hrachovište (obecný úrad)

Hrachová cesta do rozprávky

Podujatie pre deti s rozprávkovým lesom, nafukovacími atrakciami, maľovaním na tvár, zvieracími maskotmi a penovou párty

15. - 17. 7. 2016, Beckov

Beckovské slávnosti

Bohatý program zahŕňajúci hudobné vystúpenia Kataríny Knechtovej, kapiel Čechomor, Inekafe, Hex, Cigánski diabli a mnohých ďalších...

22. - 30. 7. 2016, Uherské Hradiště

42. Letní filmová škola Uherské Hradiště

Jeden z najobľúbenejších a najväčších českých filmových festivalov s rôznorodými premietaniami po celom meste a uvoľnenou atmosférou.

23. 7. 2016, 17:00, Strání (nádvorie reštaurácie Zámeček)

XIII. Setkání harmonikářů a heligonkářů

Večer s kvalitnou muzikou v príjemnom prostredí u našich západných susedov.

12. - 14. 8. 2016, Kočovce, Beckovská Vieska

Dni obce a hodové zábavy na Barine

Atrakcie a hry pre dospelých aj deti, hudobný program, zábava.

13. 8. 2016, od 8:30 do 13:00, Květná (Sklárne)

Den otevřených dveří

Kvalitné sklo za akčné ceny, prezentácia výroby, ohňová show, atrakcie pre deti a štart horkovzdušného balóna.

10. 9. 2016, 20:00, Lubina (Amfiteáter pod vrchom Roh)

Jááánošííík po tristo rokoch

Legendárne divadelné predstavenie v novom našťudovaní Radošinského naivného divadla a SEUK-u

Vážení spoluobčania,

Pomaly sa dostávame do druhej polovice kalendárneho roka. Čaká nás opäť jedno z krásnych ročných období, ktorým leto nepochybne je. Verím, že nám všetkým poslúži na zrelaxovanie, načerpanie nových síl, nápadov, ale v prvom rade je potrebné trochu spomaliť a vypnúť.

Určite každý človek ktorého nejakým spôsobom spája osud s našou obcou, si všimol že sa aj v tom našom doposiaľ značne kritizovanom Lieskovom niečo deje. Či už sú to pre niekoho zmeny pozitívne, alebo pre iných kroky považované za samozrejmosť, musím podotknúť, že za každým úspechom je značná miera úsilia. Ak by som mal rozprávať o pomoci, ktorá nám všetkým, priamo zainteresovaným ľuďom aktívnym v rozvoji obce pomáha, tak je to tolerancia. Toleranciu ste prejavili pri prestavbe domu smútku, kedy sme skutočne danú problematiku riešili skoro „na kolene“. Prejavujete ju aj teraz pri rekonštrukcii obecného úradu, ale rovnako ju budeme potrebovať pri realizácii projektu výstavby Kanalizácie a ČOV. Pripravujeme aj ďalšie aktivity, ktoré zlepšia život obyvateľom, verím v úspech a zúčinenie množstva vynaloženej energie na prostriedky vyplývajúce z ich prípravy. Opätovne si dovoľm apelovať aj na všetkých obyvateľov, nakoľko nie len obecné priestranstvá, ale aj ostatné objekty a plochy patriace ľuďom robia naše prostredie krajším, príjemnejším a v neposlednom rade sú našou vizitkou.

Prajem vám všetkým príjemné prežitie letných mesiacov, aby vám teplé slnko prinášalo radosť a úsmev, pretože úsmev je svetlo, ktoré pri pohľade do očí naznačí, že srdce je doma.

S úctou starosta obce Róbert Palko

ZAÚJÍMAVOSŤ...

Moravskolieskovská pálenica

Tak ako s Francúzskom sa spájajú vína a s Írskom whisky, západ Slovenska je povestný svojimi kvalitnými pálenkami. Bošácka slivovica, trenčianska borovička, karpatské brandy, moravskolieskovské "domáce" - to sú nápoje s dobrou povestou a grádmi, ktoré dokážu zahriať v mrazivom počasi. Pálenica v Moravskom Lieskovom patrí k najstarším nielen v trenčianskom kraji, ale aj na Slovensku. Tá pôvodná, z roku 1904, bola prevezená do technického múzea v Nitre - v areáli Agrokomplex. Jej nástupkyňa a súčasná pálenica pochádza z obdobia prvej republiky a dodnes spoľahlivo funguje. Výkvasené ovocie sa tu premieňa na lahodný destilát pomocou zariadení, ktoré možno označiť ako historické, ale stále funkčné.

Zdroj: facebook Naše Lieskové, nastrencin.sme.sk

Aj Moravské Lieskové sa dočkalo. Trvalo to síce dlho. Nevadí. Naša obec bude mať konečne kanalizáciu !!!

Kanalizácie poznali už starí Rimania a Gréci. Verejné latríny, pisoáre a k tomu dobre fungujúca kanalizácia zabezpečovali čistotu v mestách. Verejné vodovody a prvé kanalizácie tak boli samozrejmosťou už v letopočtoch okolo narodenia Krista. Už vtedy panovníci vedeli ako je vodné hospodárstvo dôležité pre ochranu životného prostredia a zdravia ľudí. Potom prišla éra stredoveku a mnohé vyspelé systémy (vrátane vodovodov a kanalizácií) upadli do zabudnutia. Vytratili sa mestské latríny, kanalizačné a vodovodné potrubia a ľudia začali opätovne žiť ako „zvieratá“. Obyvatelia žili v neopísateľnom zápachu a v neskutočnej špíne. Väčšina vtedajších ľudí si „uľavovala“, kde sa im práve zažiadalo, domy vypúšťali svoje výkaly rovno na cesty, v lepšom prípade do riek a potokov, resp. miestnych kanálov. V neposlednom rade tento úbohý hygienický štandard priniesol extrémne množstvo nebezpečných a ničivých epidémií, na ktoré často zomierali státisíce ľudí. Až v neskorom stredoveku ľudia pochopili súvislosti medzi špinou a chorobami a až v 16.-17. storočí sa začalo uľavovanie na verejnosti a púšťanie výkalov na cesty a do riek hodnotiť ako trestný čin a začali sa postupne znova budovať kanalizácie a žumpy a prvé novodobé toalety. Na vidieku bol záchod súčasťou hnojiska. Začali sa objavovať prvé „kadibúdky“, drevené vonku stojace latríny, ktoré poznáme dodnes. Volali ich „necessaria“, čiže „nutné veci“. Murované hygienické zariadenia stredoveku mala k dispozícii len šľachta žijúca na zámkoch a hradoch. Volali sa prevéta, tie luxusnejšie sa dali dokonca splachovať dažďovou vodou, boli odvádzané do stredovekých kanalizácií.

Stredovek skončil v celej vyspelej Európe, skončil aj na väčšine území Slovenska, no v tejto otázke stále trvá v obci Moravské Lieskové. Možno povedať, že ešte v roku 2016 žijeme, čo sa týka nakladania so splaškovou vodou na úrovni stredoveku. Dokonca aj starí Rimania

pred 2000 rokmi žili čistejšie ako aktuálne my. Sme cez 12 rokov v Európskej únii (ďalej EU), medzi najvyspelejšími štátmi Európy a žijeme stále ako ľudia v stredoveku. Dokonca aj v prístupovej zmluve s EU sme sa zaviazali, že do roku 2015 všetky aglomerácie nad 2000 obyvateľov budú odkanalizované. Nám sa to za tých 12 rokov nepodarilo. A jeden z mála pokusov, čo sme v tomto smere ako obec spravili, sa neukázal systémovo správny a zodpovedne sme hneď po voľbách pristúpili k radikálnemu riešeniu.

Možno ešte smutnejšia časť tohto príbehu, je vplyv na naše životné prostredie, na prostredie, v ktorom žijeme, na vzduch, ktorý dýchame a vodu, ktorú pijeme. Ak by ste si mali tipnúť, koľko % domácností svoje splašky dáva do žumpy, ktorú pravidelne vyváža? Koľko % domácností ich dáva do žumpy, a následne ich posieľa do najbližšieho kanálu nejakým trativodom? Koľko % toho tečie priamo do spodných vôd, napr. vytáňovaním žumpy do záhrad a polí? Pozor! V splaškách sa nachádza aj veľa chemikálií po praní. Aké % vyváža splašky na čističku do N.Mesta nad Váhom. Skúste si odpovedať každý sám. Odpoveď vám dá napr. večerná prechádzka po našej obci. Popri akomkoľvek potoku alebo kanály pocítite „omamujúca vôňa“ čo hovorí za všetko. Kedysi potoky s pitnou vodou a voňavá Klanečnica plná rýb je novodobá kanalizácia Moravského Lieskového. A najhorší je ten pocit, že to už nikto z nás nepovažuje za choré a až zvrátené, ale v podstate prirodzené. Zvykli sme si na to až tak, že nám to príde normálne. Pritom nás možno vyhlásiť za ekologickú katastrofu Slovenska. Keď k tomu pripočítame ešte fakt, že vo veľa častiach obce nemáme vodovod a ľudia si čerpajú vodu z vlastných studní. Táto voda môže byť našou „prírodnou kanalizáciou“ kontaminovaná. Je to skutočne veľmi smutný príbeh a je len veľké šťastie a dúfam, že sa to ešte nikomu neprejavilo na zdraví. Toto je neriešené dedičstvo našich predchodcov. To už síce nezmeníme, ale treba si pripomenúť, čo sa nám tu roky dialo a aký stav obce to zanechalo.

Čo ale nové vedenie obce mohlo zmeniť, je budúcnosť. Zastaviť túto ekologickú katastrofu, rýchlo a efektívne to vyriešiť a dať si to ako rozvojovú prioritu číslo jedna. Bez kanalizácie sa nedá robiť žiadny rozvoj, žiadna výstavba, žiadna revitalizácia starých zón, žiadne centrum obce,

žiadne nové cesty. Šanca získať v poslednej výzve na EU fondy dotáciu bola veľmi malá. Žiadostí bolo veľmi veľa, zdrojov relatívne málo. Ale dúfali sme a verili si, že náš projekt je dobre postavený a verili sme tomu, že to dostaneme a stalo sa tak. V marci 2016 nám prišla správa: „*Váš projekt na novú kanalizáciu a čističku odpadových vôd v Moravskom Lieskovom bol 21.3.2016 schválený a už onedlho začnete budovať svoju kanalizačnú sieť z fondov Európskej únie vo výške nenávratného finančného príspevku 11 767 881, 02 EUR*“. Na kanalizáciu sa bude napájať cca 80% obyvateľov obce, konkrétne 2035 obyvateľov. Kanalizačná sieť bude merať 25,6 km a je navrhnutá ako kombinácia gravitačného potrubia v celkovej dĺžke 23,8 km a výtlačného potrubia v celkovej dĺžke 1,8 km. V rámci kanalizačnej siete je navrhnutých sedem prečerpávacích staníc na zabezpečenie kontinuálnej prevádzky. Bude to najväčší investičný projekt v novodobej histórii Moravského Lieskového (po plynifikácii) a už navždy bude naša obec písať históriu pred kanalizáciou a po nej.

Kanalizácia v Moravskom Lieskovom zmení tvár našej obce, otvorí nám možnosti na ďalšie investície a jej rozvoj, zmení životné prostredie v našej obci a vráti do nej čistotu a základnú elementárnu slušnosť a úctu k prírode, ktorá našu dedinu obklopuje. S výstavbou sa začne koncom tretieho kvartálu 2016. Informácie k celému projektu, jeho časovaniu, etapovaniu a k celkovému priebehu dostanete v špeciálnom informačnom materiáli počas leta 2016, kde budete mať všetky potrebné informácie a všetky odpovede na otázky, ktoré vás môžu zaujímať. Takisto budeme organizovať verejné zhromaždenie, kde vás budeme informovať o detailoch projektu. Informovanosť nechceme v žiadnom prípade podceňovať a chceme, aby ste o každom kroku pri budovaní kanalizácie mali dostatok informácií.

Počas budovania prídu aj ťažšie chvíle, preto sa musíme obdať dávkou trpezlivosti, podpory voči projektu a aj istej miery spolupatričnosti. A hlavne myslieť na to, ako je kanalizácia potrebná a ako zmení našu obec. A veríme, že v roku 2018 sa spolu stretneme pri jej spustení a začneme ďalšiu etapu rozvoja našej obce, ktorá nás posunie väčšími krokmi dopredu.

- Marián Zelko, Komisia rozvoja a výstavby

Moravské Lieskové má konečne dôstojný Dom smútku. Možno aj najkrajší v regióne.

Trvalo to viac ako 25 rokov, ale aj tu sme sa dočkali. Približne toľko sa hovorí o novom Dome smútku v Moravskom Lieskovom. Takmer každý predchádzajúci starosta mal vo svojom programe nový Dom smútku. Počas tejto doby sme využívali budovu, ktorá sa snáď ani nemala právo volať Dom smútku. Ale ako sa hovorí, človek si zvykne na všetko, aj zlé a časom mu už aj to zlé, príde normálne. To že sa doňho častokrát nezmesila ani najbližšia rodina, zvyšok účastníkov pohrebu častokrát mokol vonku alebo mrzol alebo bol zasnežený až po uši, aj to bola realita pohrebov v Moravskom Lieskovom. Keď človeku zomrie blízky človek, rodina, kamarát, sused, je to strašná a smutná vec. Keď ho ešte musíme odprevadiť v takto nedôstojnom Dome smútku ako sme doteraz mali, je to ešte smutnejšie. Ale toto všetko skončilo. Jeden z našich prvých volebných sľubov bol, že v prvej etape nášho volebného obdobia vybudujeme nový Dom Smútku a tak sa aj stalo.

18.06.2016 Moravské Lieskové slávnostne otvorilo nový Dom smútku v Moravskom Lieskovom. Všetko sa dá, len treba chcieť, mať energiu, dobrú víziu, dobrý plán, troška aj šťastie a ako vidíte, ide to a dá sa to aj v našom Lieskovom. Nový Dom Smútku otvoril za prítomnosti zborového farára ThDr. Petra Macu a rímsko-katolíckeho kňaza Vdp. Mgr. Eduarda Laza starosta obce Róbert Palko, ktorý slávnostne prestrihol stuhu a nový Dom smútku otvoril a uviedol.

Nový Dom smútku zapadol na cintoríne, ako keby tam bol odjakživa, nenarušil jeho prirodzené prostredie, skôr ho vkusne doplnil. Celkové vonkajšie rozmery po rekonštrukcii sú 9,5m x 18,23m. Nový Dom smútku je nielen nová, krásna stavba, ale aj komplexne na novo zariadená – nový mraziaci box, nové lavice, komplexné zariadenie, zabezpečovacia technika, ozvučenie, osvetlenie, nový technický priestor a manipulačný priestor. Takisto súčasťou nového Domu smútku sú aj nové toalety v prízemí, zvlášť pre mužov a zvlášť pre ženy a nová technická miestnosť pre obsluhu. Kapacita Domu smútku je cca 70 ľudí vo vnútorných priestoroch a vonku takisto vznikol veľký zastrešený prístrešok s ozvučením, pre státie smútočných ľudí šírky 2,5m. Náklady na realizáciu stavby boli vysúťazené v sume 141 141,- € plus dodatočné interiérové vybavenie.

Dom smútku či bude najkrajší na svete alebo najškaredší, bude žiaľ vždy smutné miesto a miesto pre plač. Ale aj takéto miesto môže byť dôstojné a úctivé pre posledné rozlúčky pre našich spoluobčanov. A také už navždy bude. Dnes sa môžeme pochváliť tým, že máme krásny Dom smútku a možno aj najkrajší v celom regióne. Ďakujeme všetkým ľuďom, ktorý nám k nemu dopomohli a jedno špeciálne ďakujeme patrí nášmu starostovi, bez ktorého by určite nevyzeral tak ako vyzerá.

- Marián Zelko, Komisia rozvoja a výstavby

Je na nás občanoch tejto obce, aby sme sa chovali k novému Domu smútku ako k majetku všetkých nás, občanov Moravského Lieskového. A väčšina z vás by určite uvítala, keby aj ostatné časti cintorína (napr. hrobové miesta atď.) prešli malým skráslením aspoň formou upratania starej a schátratej výzdoby ešte z obdobia dušičiek.

V najbližšom období pripravuje vedenie obce zmapovať prevažnú časť existujúcich hrobových miest, identifikovať miesta i príbuzných. Je známe, že hrobové miesto je spoplatnené a o cintorín je potrebné sa starať (voda, kosenie, sneh a pod.). Chceli by sme, aby nielen Dom smútku bol jeden z najkrajších v širokom okolí, ale aj samotný cintorín bol dôstojným miestom odpočinku našich predkov a príbuzných, za ktoré sa Lieskovania nemusia hanbiť.

MATRIKA za obdobie 03/2016 - 06/2016

Noví občiankovia

Nikolas Kožuch Jakub Bača
 Denis Kucek

Spoločné "ÁNO" si vyslovili

František Lacika – Martina Dedíková
 Martin Struhár – Lenka Juričková
 Peter Peniaško – Nikola Bulejková
 Juraj Tomko – Emília Gombárová

Opustili nás...

Anna Zámečníková – 79
 Ján Šimovec – 86

Životné JUBILEÁ

70 rokov

Jozef Turan
 Vladimír Cmarko Emília Breznická
 Jozef Dedík Oľga Švehlová

Jaroslav Mičo
 Pavol Hornáček

80 rokov

Mária Tinková Miroslav Bača
 Božena Drobná Anna Mandincová
 Marta Stachová Elena Záhorová
 Vlasta Juráková Jarmila Podolanová

75 rokov

Ján Baláž

85 rokov

Ján Turan

90 rokov

Emília Kucková

92 rokov

Emília
 Kovačovicová
 Emília Pastorková

94 rokov

Anna Nešťáková

Peter Peniaško a Nikola Bulejková

Privítanie nových občiankov a svadby na OcÚ Moravské Lieskové

Juraj Tomka – Emília Gombárová

Martin Struhár - Lenka Juričková

Linda Poláčková

Martin Filipek

Filip Smažák

Marko Pastorek

Vážení čitatelia!

Končíme školský rok a pomaly začnú prázdniny. Pre deti a študentov to je vytúžený čas. Žiadna nervozita zo školy, žiadne stresy z písomiek a skúšania. Len sa prepne na akýsi prázdninový režim, kde má človek veľa voľna a môže špekulovať nad tým, čo bude robiť, či nebude. Trochu inak sa na začínajúce prázdniny pozerajú rodičia a starí rodičia. Odpadne po večeroch učenie s tými menšími, ale prídu nové akútne starosti. „Čo s deťmi, keď chodím do práce a keď celý deň nie som doma?“ Doteraz to bolo jednoduché, keď je dieťa v škole, má o program postarané a je pod dozorom, ale cez prázdniny nie. A tak sú na rade starí rodičia. Častá otázka týchto dní je: „Môže prísť vnúča na prázdniny?“

Čiže stres, ktorého sa zbavili deti v škole, dostanú na pleciah starí rodičia, a tí si musia upraviť denný režim a starať sa o vnúčatá, takže milí starí rodičia, do toho. Ako duchovnú pomoc pre tieto dva mesiace som pre Vás (ale aj pre nás všetkých) našiel Božie slovo napísané v 1. liste apoštola Petra v 3. kapitole, kde sa okrem iného píše: „...*bud'te jednej mysle*“.

Takáto túžba sa v Božom slove, hlavne po vzniku kresťanskej cirkvi, opakuje veľmi často. Sami dobre vieme, ako to funguje, keď sa stretnú traja ľudia a majú päť rozličných názorov. Tá výzva: ...*bud'te jednej mysle*, je výzvou pre cirkev, pre spoločenstvo veriacich ľudí, a keď dnes hovoríme o deťoch a prázdninách, tak to platí aj tam pri rodičoch a starých rodičoch. Byť jednej mysle v tomto prípade znamená, že nám ide o dobro našich detí a vnúchat. Rodičia majú po prázdninách pocit, že to, o čo sa snažili celých desať mesiacov počas školy, sa za pár týždňov na prázdninách u babky zruší.

Ale poďme ďalej: „...*bud'te súcitní*“.

Učiť sa trochu ohľaduplnosti a súcitu sa v dnešnej dobe musíme asi všetci. Dnes je medzi nami veľmi veľa surovosti. Stačí, ak budete trochu sledovať, ako sa jeden s druhým rozprávame, aj deti, aj mládež, aj dospelí. Samé...to je debil, ten je blázon, si hlúpy, ničomu nerozumieš, nič nevieš... Nevie, čím je táto naša ľudská surovosť v jednaní s druhými ľuďmi spôsobená! Či je to od detstva televízorom a počítačovými násilnosťami, alebo sa skutočne sľachetné hodnoty vytrácajú z našich vzťahov.

Ďalej „...***bud'te milosrdní***“.

Keď idem autobusom, vidím ako decká sedia a starší ľudia stoja. Niet súcitu, niet prejavov milosrdenstva. Sme my, veriaci ľudia v tomto iní? Ak áno, tak to ukážme tomuto svetu.

Keď budete mať cez prázdniny doma viac ako jedno dieťa, tak ho to môžete učiť celé prázdniny, ***neodplácať sa zlým za zlé. Vedieť odpustiť***. Ale tak isto aj ***neodplácať zlorečenie zlorečením***. A to je vec, ktorú sa budeme učiť po celý náš život. Takže hurá na prázdniny, v ktorých má byť viditeľný náš kresťanský život.

- ThDr. Peter Maca, školský dekan POS ECAV

Ján Krstiteľ - patrón Trnavskej arcidiecézy

S veľkou radosťou slávime 24. júna slávnosť Narodenia Jána Krstiteľa. Okrem Panny Márie, je Ján Krstiteľ jediným svätcom, ktorého narodeniu je venovaná liturgická slávnosť, a to preto, že je úzko prepojený s tajomstvom Vtelenia Božieho Syna. Už od matkinho lona je Ján Ježišovým predchodcom: jeho zázračné počatie oznámil anjel Márii ako znak toho, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1, 37), šesť mesiacov pred veľkým zázrakom, ktorý nám priniesol spásu: zjednotením Boha s človekom mocou Ducha Svätého.

Štyri evanjeliá priznávajú osobe Jána Krstiteľa veľkú dôležitosť, považujú ho za proroka, ktorým sa uzatvára Starý zákon a uvádza Nový, ukazujú na Ježiša z Nazareta ako na Mesiáša, Pánovho Pomazaného. Sám Ježiš povie o Jánovi: „O ňom je napísané: „Hľa, ja posielam svojho posla pred tvojou tvárou a on pripraví cestu pred tebou.“ Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ. Ale ten, kto je v nebeskom kráľovstve menší, je väčší ako on“ (Mt 11,10-11).

Jánov otec, Zachariáš – manžel Alžbety, Máriinej príbuznej, bol kňazom starozákonného kultu. Neuveril ihneď správe o otcovstve, v ktoré už nedúfal, a preto onemel až do dňa obriezky dieťaťa, ktoré s manželkou nazvali menom naznačeným od Boha, Ján, čo znamená: „Pán udeľuje milosť“. Vedený Duchom Svätým, Zachariáš takto hovoril o poslaní svojho syna: „A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho: pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu a poučíš jeho ľud o spásu, že mu náš Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy“ (Lk 1, 76-78).

To všetko sa uskutočnilo o tridsať rokov neskôr, keď Ján začal krstiť v Jordáne a volal ľudí, aby sa týmto gestom pokánia pripravili na blížiaci sa príchod Mesiáša, ktorý mu Boh zjavil počas pobytu v Judskej púšti. Práve preto bol nazvaný „Krstiteľom“, teda „tým, čo krstí“ (por. Mt 3, 13-17).

Keď jedného dňa prišiel z Nazareta Ježiš, aby sa dal pokrstiť, Ján najprv odmietol, ale potom súhlasil a videl Ducha Svätého zostúpiť na Ježiša a počul hlas nebeského Otca, ktorý ho predstavil ako svojho Syna (por. Mt 3,13-17). Jánovo poslanie však ešte nebolo naplnené. O nejaký čas neskôr mal Ježiša predchádzať i v podstúpení násilnej smrti. Bol sťatý vo väzení kráľa Herodesa, a tak vydal plné svedectvo Božiemu Baránkovi, ktorého spoznal a verejne predstavil.

Drahí priatelia, Panna Mária pomáhala staršej príbuznej Alžbete počas posledného obdobia očakávania Jánovho narodenia. Nech pomáha všetkým nasledovať Ježiša, Božieho Syna, ktorého Krstiteľ ohlasoval s veľkou pokorou a prorockým zanietením.

- Eduard Lazo, farár

Zo života našich školákov...

Základná škola žne úspechy na mnohých frontoch

Mnohí žiaci a žiačky našej základnej školy dosahujú výborné výsledky nielen vo svojej alma mater, ale sú aj jej úspešnými reprezentantmi na vedomostných a športových súťažiach. Všetkým ďakujeme za vzornú reprezentáciu, umiestnením a úspešným žiakom gratulujeme! Dospelým aj žiakom, ktorí sa podieľajú na pozitívnom zviditeľňovaní školy a obce (súťaže, aktivity, vystúpenia...) ďakujeme za ich námahu a snahu, a poďakovanie si zaslúžia aj všetci, ktorí nám prajú, pomáhajú a tešia sa z našich úspechov!

- Okresného kola **matematickej olympiády** v Novom Meste n. V. sa zúčastnili Valéria Palková, Martin Miko a Milan Zámečník, ktorý sa počtom bodov zaradil medzi úspešných riešiteľov.
- Družstvo mladších žiakov (5., 6. a 7. ročník) zvíťazilo vo všetkých 3 zápasoch na oblastnom turnaji v malom futbale **Dôvera Cup** v NMnV a postúpilo do okresného kola, kde skončilo na výbornom 2. mieste.
- Starší žiaci (6., 7., 8. a 9. ročník) reprezentovali na oblastnom turnaji v malom futbale **Jednota Cup** v Bošáci a podali pekný výkon, keď porazili ZŠ Nová Bošáca a Bzince pod Javorinou. Zdolala ich len Bošáca s výhodou domáceho poľa.
- Päťica súčasných deviatakov sa znova umiestnila na 1. mieste **Územnej súťaže hliadok mladých zdravotníkov** v Trenčíne. Karolovi Cignovi, Branislavovi Radošovi, Jergušovi Zámečníkovi, Filipovi Gužňákovi a Jurajovi Podhradskému z 9. triedy gratulujeme!
- 1. miesto získali deviataci (Karol Cigna, Branislav Radoš, Veronika Turiaková, Terézia Benešiková a náhradníčka Vaneska Toráčová) aj na krajskom kole **Súťaže mladých záchranárov civilnej ochrany** v Starej Turej s postupom na celoslovenské kolo v Považskej Bystrici.
- Na krajskom kole **Súťaže v orientačnom behu** v Nitre sme získali 1. miesto, s postupom na majstrovstvá Slovenska.. V súťaži jednotlivcov obsadil Karol Cigna 2. miesto. Súťaž sa zúčastnilo dohromady 40 našich súťažiacich a pretekmi sme sa zapojili aj do pokusu o zápis do Guinnessovej knihy rekordov.
- Na okresnom kole **Súťaže v atletike žiakov** v NMnV získala škola trikrát 3. miesto – Milan Vicena a Barbora Klčovská v skoku do výšky, Kristína Matejčíková vo vrhu guľou. Blahoželáme!

Územná súťaž hliadok mladých zdravotníkov v Trenčíne

Život školáka nie je len sedenie so zošitom v lavici

Základná škola pre svojich žiakov pripravuje množstvo aktivít, ktoré klasické vzdelávanie dopĺňajú, umožňujú rozvíjať schopnosti a talenty detí, a pomáhať pri výbere budúceho smerovania. Jarné mesiace školského roka 2015/2016 neboli výnimkou.

NOC S ANDERSENOM.

Večerná a nočná akcia pre žiakov 1. stupňa, ktorú zorganizovalo v spolupráci so školou občianske združenie Lieskovanky, bola pre všetkých zúčastnených nezabudnuteľným zážitkom, ako vystrihnutým z čarovného sveta rozprávok.

ZÁPIS ŽIAKOV DO 1.ROČNÍKA. Nebývalo úspešný bol tohtoročný zápis, počas ktorého sme zaregistrovali **34 budúcich školákov a školáčok.**

VÝROČIE OSLOBODENIA OBCE. Uctili sme si pamiatku padlých vojakov a N. N. Smirnova pietnou spomienkou s položením vencov pred budovou školy za účasti predstaviteľov obce a Zväzu protifašistických bojovníkov.

DEŇ NARCISOV. V piatok, 15. apríla 2016, vyzbierali naši dobrovoľníci vďaka štedrým darcom rekordnú sumu **616 €** vo verejnoprospešnej zbierke Ligy proti rakovine. Ďakujeme!

FUTBALOVÝ TURNAJ TRIED. V spolupráci s TJ Iskra sme usporiadali v telocvični futbalový turnaj tried. Po celodennom športovom zápelení zvíťazili a putovný pohár získali žiaci 2. triedy v jednej kategórii a chlapci 9. ročníka v druhej. Turnaja sa zúčastnili chlapci i dievčatá, potešila tiež účasť predškolákov. Deti boli odmenené diplomami a medailami.

DEŇ MATIEK. Žiaci 1. stupňa, mediálneho krúžku a ZUŠ pripravili pestrý program pri príležitosti Dňa matiek. Viac sa o ňom dočítate v kultúrnej rubrike Hlásnika.

ŠKOLA V PRÍRODE. Žiaci 2., 3. a 4. ročníka strávili s pani učiteľkami a animátormi nezabudnuteľný prvý májový týždeň v Škole v prírode v Čičmanoch. Meteorológia, geológia, zoológia, botanika a antropológia sa stali predmetmi spoločného skúmania a okrem nových kamarátstiev si tak deti odniesli z pobytu aj neformálny titul „doktor vied“.

ENVIRO DEŇ. Kým časť žiakov reprezentovala školu a obec na Súťaži v orientačnom behu, zvyšok školákov v rámci environmentálnej výchovy usilovne pracoval na skrášľovaní a čistení nádvoria, priestoru pred vchodom do budovy a ostatných školských priestorov.

NÁVŠTEVA DOPRAVNÉHO IHRISKA VRBOVÉ. Naši „prvostupniari“ získavali a utvrdzovali si svoje vedomosti a zručnosti v oblasti cestnej premávky na dopravnom ihrisku v neďalekom Vrbovom.

EXKURZIA V ČISTIČKE ODPADOVÝCH VÔD. Čistička odpadových vôd v Novom Meste n. V. bola pre žiakov 7. triedy cenným zdrojom poznatkov o ceste vody z domácností až po Váh. Aby nebolo nových vedomostí málo, deň zavŕšila návšteva Podjavorinského múzea.

Aktuálne dianie a podrobné informácie zo života školy môžete sledovať na našej webovej stránke <http://zsml252.edupage.org>

Zo života našich malých škôlkárov...

V našej materskej škole je veselo. Pestrými aktivitami sa snažíme obohacovať životy našich najmenších, rozširovať obzory a spájať pri napĺňaní týchto úmyslov kolektív materskej školy, rodičov a ZRPŠ. Od začiatku nového roku sme vďaka tomu zažili veľa.

KARNEVAL. Deti sa predviedli v rozmanitých maskách, zabávali sa tancom a rôznymi pohybovými aktivitami.

DIVADIELKO „Na Zemi je dobre.“ Divadelné predstavenie poukázalo na to, ako je na našej planéte dobre, keď sa ľudia o ňu pekne starajú, nerozhadzujú odpady, neznečisťujú ju.

ZÁPIS DO ZÁKLADNEJ ŠKOLY. Budúci predškoláci sa spolu s rodičmi zišli v základnej škole, kde individuálne predstupovali pred učiteľov a krátko sa rozprávali. Deti dostali pamätný list a darčeky.

NÁVŠTEVA KNIŽNICE v Novom Meste nad Váhom. Pani v knižnici porozprávala, aký je rozdiel medzi knižnicou a kníhkupectvom. Poučila deti, ako sa ku knižkám správať, dostali tiež možnosť listovať najrôznejšími výtlakmi a jednu knihu sme si spoločne vypožičali do materskej školy.

FUTBALOVÝ TURNAJ TRIED. Družstvo našich škôlkárov dostalo možnosť zúčastniť sa turnaja a zahrať si futbal s prváčikmi. Deti získali účastnícky pohár a tešia sa, že sa opäť o rok stretnú.

NÁVŠTEVA FARMY v Mor. Lieskovom. Na konci apríla sme mali možnosť navštíviť miestnu farmu, pozrieť si kravičky a veľa sa dozvedieť o ich živote. Videli sme tiež jazierko s rybkami, prípravu stajní pre koníkov, ktoré pôjdeme skontrolovať po ich dokončení.

DEŇ MATIEK. Jednotlivé triedy materskej školy vystúpili s krátkym programom pre svoje mamičky v základnej škole a obdarovali ich drobnými darčekom.

FOOD REVOLUTION DAY. „Pestrá strava, zdravšia budúcnosť“ – vďaka spolupráci so ZRPŠ ochutnávali deti rôzne druhy cudzokrajných ovocí, semienok a miešaných nápojov, aby si potom na školskom dvore zahráli rôzne pohybové a loptové hry. Viac informácií v kultúrnej sekcii Hlásnika.

PREZENTÁCIA HUDOBNÝCH NÁSTROJOV. Pán z Očovej nám predstavil očovský kroj a viaceré hudobné nástroje, aj tie menej známe, alebo už zabudnuté.

STRETNUTIE S HASIČMI. Deti mali možnosť vidieť ukážku práce príslušníkov hasičského zboru a povozit' sa na plošine, boli však aj poučené o bezpečnosti pri manipulácii s ohňom, dobrým sluhom, ale zlým pánom.

ŠKOLA V PRÍRODE. V dňoch 30. mája až 3. júna 2016 sa deti materskej školy zúčastnili školy v prírode v Krahuliach pri Banskej Štiavnici, odkiaľ si odniesli mimoriadne množstvo zážitkov a užitočných poznatkov.

PLAVECKÝ KURZ V STAREJ TUREJ. Škôlkari sa už tretíkrát zúčastnili plaveckého kurzu organizovaného *Penguin Sport Clubom*.

Čo nás ešte čaká...

Na konci školského roka čaká našich najmenších ukážka operených dravcov na návšteve sokoliarov, rozlúčková slávnosť s predškólakmi, spoločná opekačka s rodičmi, diskotéka a kopec ďalšej dobrej zábavy!

- Spojená škola

Kultúra pre dospelých i deti – máte svoje obľúbené podujatie?

Moravskolieskovský kultúrny život patril na jar najmä deťom. Obec v spolupráci so Spojenou školou, ale aj súkromnými iniciatívami pripravili pre najmladšiu generáciu niekoľko podujatí, ktoré majú ambíciu stať sa pravidelnou súčasťou kultúrneho roka.

Prvý apríl sa niesol nielen v znamení kanadských žartíkov, ale aj kvalitnej detskej literatúry. V predvečer 211. výročia narodenia spisovateľa Hansa Christiana Andersena pripravilo občianske združenie Lieskovanky v spolupráci s obcou a školou pre deti prvého stupňa večer plný zábavy i dobrodružstva. Počas **Noci s Andersenom**, ktorá súčasne prebiehala na 235 miestach po celom Slovensku a ktorú strávili celú v priestoroch školy, sa deti zoznámili s tvorbou známeho dánskeho rozprávkara, ale aj jeho omnoho mladšej kolegyně Daniely Václavovej, ktorá im prišla prečítať zo svojej knihy Zázračná bonboniéra a zodpovedať množstvo otázok, ktorými ju zasypali. Večer s posunutou večierkou deťom spestrilo tiež bábkové divadielko a pátranie po tajuplných indiciách v priestoroch pozhasínanej školy pred rozprávkou na dobrú noc.

Šikovné lieskovské a srnianske deti sú nielen účastníkmi, ale aj tvorcami kultúrnych podujatí. Nedeľa s dátumom 15. mája patrila tento rok v našej obci všetkým mamám, pre ktoré deti Spojenej školy pripravili bohatý kultúrny program pri príležitosti osláv **Dňa matiek**. Vystúpili v ňom žiaci prvého stupňa základnej školy, mediálneho krúžku, ale aj materskej či základnej umeleckej školy. Nejedna slza v oku mamy sa zaleskla pri pohľade na dojímavé vyznania lásky svojich ratolestí či vlastnoručne vyrobený darček. Nacvičiť bohatý a pestrý program nie je vôbec jednoduché, vyžaduje si kus práce a disciplíny nielen zo strany detí, ale aj pedagógov. Odmena za ne prišla od publika v podobe veľkého potlesku.

Najmä vďaka štedrej finančnej podpore rodín Marcela a Pavla Nešťákových a snahe niektorých rodičov sa naša škola mohla už druhý raz zapojiť do celosvetovej iniciatívy za zdravšie stravovanie. Tzv. **Food Revolution Day** sa tento rok oslavoval 20. mája a deti z materskej školy si v rámci neho užili bohatú ochutnávku rôznych druhov ovocia, smoothie nápojov a koktejlov. Mnohé sa s exotickými druhmi stretli prvýkrát, no chutilo všetkým a všetko - od žltých melónov, cez granátové jabĺčka, až po oriešky a slnečnicové semienka. Energii získanú zo zdravej a vitamínmi nabitkej stravy potom najmenší škôlkari vybili v súťažnom zápelení na ihrisku. Všetkým chutila i čistá voda, ktorú za svoje výkony dostali na uhasenie smädu. Školské stravovanie si zaslúži zdravú revolúciu a začať od tých najmenších má obrovský význam.

Oslavy **Dňa detí** pripadli v Moravskom Lieskovom tento rok na sobotu, 4. júna. Po mimoriadne úspešnom vlaňajšom ročníku sa organizátori rozhodli pripraviť aktuálny s ešte väčším počtom atrakcií a entuziazmus zúčastnených nezmarilo ani vrtošivé počasie. Obecná kultúrna komisia spolu s dobrovoľným hasičským zborom a šikovnými staršími žiakmi a absolventmi základnej školy pripravili popoludnie, počas ktorého sa deti mohli

prejsť rozprávkovým lesom, nechať si pomalovať tvár, zaskákať na nafukovacích atrakciách, zatancovať na detskej diskotéke pod taktovkou DJ Kyslíka, zastreliť z luku, prezrieť prezentáciu policajnej techniky i cvičených psov, či XVI. ročník hasičskej súťaže o putovný Podjavorinský pohár v zásahu z vozidla Iveco Daily. Účasť rekordne vysokého počtu detí a pozitívne ohlasy motivujú organizátorov pokúsiť sa o rok dvihnúť pomyselnú latku ešte o čosi vyššie.

Dospelé lieskovské obyvateľstvo však túto jar tiež neprišlo skrátka. S úctou k histórii sme 14. apríla pri príležitosti **71. výročia oslobodenia obce** uložili vence k pamätným tabuliam obetí Druhej svetovej vojny a v omnoho veselšom duchu sme si neskôr uctili jednu z ľudových tradícií a osláv života – **Stavanie mája**. 30. apríla sme postavili máje hneď 2 – prvý vďaka hasičskému zboru pred obecným úradom a druhý spolu s Jednotou dôchodcov pred budovou múzea. Oba toporivé akty sprevádzalo vystúpenie folklórnej skupiny Kasanka a narastajúci počet divákov naznačuje, že aj dodržiavanie tejto tradície má zmysel.

Oproti vlaňajšku narástol aj počet účastníkov turistického pochodu **Nepoznané Lieskové**. Trasa jeho druhého ročníka viedla z centra obce cez Ostrý vrch a Hrubú Stranu na bučkovský amfiteáter a viacerým prítomným odhalila nimi nepoznané krásy a zaujímavosti okolitých lesov. Vedeli ste, kedy a ako vznikli „kamenné kreslá“ pod „Palovým“? Ochutnali ste ovčí syr z farmy „u Komárov“? Poznáte všetky studničky v našich horách? Ak odpovedáte záporne, odporúčame prejsť si trasu dodatočne a k budúcej výprave nepoznaným Lieskovým sa určite pripojiť. Kapacity sú neobmedzené!

Úplnou novinkou, ktorou sa kultúrna jar preklenula do leta, je **Lieskovské leto s filmom**. Projekt trojice filmových premietaní na 3 rôznych miestach obce finančne podporila (podobne ako Noc s Andersenom) Trenčianska nadácia v grantovej výzve Nové nápady na Váhu a spoločnosť Alutec K&K výrobou konštrukcie na premietacie plátno. Prvé z premietaní sa síce kvôli nepriazni počasia uskutočnilo pod strechou kultúrneho domu, namiesto plánovaného „pod hviezdami“, publiku to však zážitok z krátkometrážneho animovaného filmu Štyri (2007) a neprávom takmer zabudnutej československej komédie Zmluva s diablom (1967) nepokazilo. Nasledujúce premietanie sa uskutoční **v sobotu, 16. júla**, a tešiť sa môžete na premietanie filmu **Medená veža (1970)**, označovaného aj za jeden z najobľúbenejších slovenských filmov. Nakrútil ho režisér Martin Hollý ml., ktorého korene siahajú do Moravského Lieskového – je vnukom dramatika Jozefa Hollého. Film spolu s atmosférickým dokumentárnym predfilmom Tatry mystérium (2003) premietneme **v areáli základnej školy. 20. augusta** potom Lieskovské leto s filmom uzavrie projekcia filmov **Štefan (1999) a Marhuľový ostrov (2007)** režiséra Petra Bebjaka **v amfiteátri na Bučkovci**. Na premietania pripravujeme možnosti drobného občerstvenia a odporúčame si priniesť deky na sedenie či prikrytie.

V auguste bude amfiteáter poriadne frekventovaným miestom, keďže sa stane aj dejiskom **dožinkovej slávnosti**, ktorej návštevnosť vlni veľmi príjemne prekvapila, keď prilákala v hojnom počte všetky generácie. Ďakujeme, že vďaka Vášmu záujmu a dobrovoľnému vstupnému môže lieskovská kultúra rásť a inšpirovať aj okolité dediny (a mestá!) k podobnému vývoju! A ozaj – našli ste si už medzi lieskovskými podujatiami svojho favorita?

– Kultúrna komisia

Z činnosti TJ ISKRA Moravské Lieskové

■ V rámci náborových aktivít a propagácie pohybu sme usporiadali v spolupráci so ZŠ 3. ročník turnaja tried. Turnaja sa zúčastnili i predškôláci z materskej škôlky, ktorí si zahrali zápas proti prvákovi. V skupine tried prvého stupňa si putovný pohár vybojovali žiaci 2. A triedy. Všetky deti boli odmenené za tímové fanenie a reprezentovanie svojich tried diplomom a krásnymi medailami. Naši najmladší škôlkari si odniesli i Veľký futbalový pohár, ktorý si zaslúžili svojím bojovným výkonom a povzbudzovaním. Na druhom stupni zvíťazili a putovný pohár si odniesli žiaci 9. ročníka. Priebeh turnaja nám tancom spestrili chlapci a dievčatá z tanečného krúžku Mgr. Moniky Gáborovej. Výhercom gratulujeme a ďakujeme škole za podporu v organizovaní tejto peknej športovej akcie.

■ Nové dresy sme úspešne pokrstili hneď v prvom zápase výhrou nad Bošácou na súťažnom turnaji 7. mája 2016 v Modrovej. Ďakujeme sponzorovi - firme Perfect Plus s.r.o. - autodoprava Peter a Filip Nešťák z Bučkovca za kúpu nových dresov pre prípravkárov.

TJ ISKRA Moravské Lieskové

Jarná časť súťaže sa nám pomaly končí a my máme za sebou veľa odohraných krásnych futbalových stretnutí v rámci našich piatich mužstiev.

Priebežné umiestnenia:

8. liga NM muži – 4. miesto

- tréner Rast'o Drobny

6. liga JUH dorastenci (15-18 r. futbalisti) – 5. miesto - tréner Peter Nešťák

5. liga starší žiaci (13-15 r. futbalisti) – 7. miesto - tréner Miloš Nešťák a Peter Nešťák

4. liga mladší žiaci (10-13 r. futbalisti) – 4. miesto - tréner Vladimír Moravčík

Prípravkári TN JUH 1 (6-10 r. futbalisti) – 4. miesto - tréner Jozef Uhrík a Milan Zámečník

Ďakujeme našim futbalistom a trénerom za pekné, dôstojné a športové reprezentovanie našej obce a klubu TJ ISKRA Moravské Lieskové.

■ V sobotu 4. júna 2016 sa naši prípravkari zúčastnili záverečného turnaja Oblastného futbalového zväzu Trenčín. Celkovo sa ho zúčastnilo 15 mužstiev.

■ Mužstvo mladších žiakov po prípravnom zápase so susedným mužstvom Strání pod vedením trénera Vladimíra Moravčíka z Nového Mesta nad Váhom.

Ďakujeme za podporu a priazeň a tešíme sa na ďalší súťažný ročník 2016/2017, ktorý odštartujeme po letných prázdninách v septembri.

- náš TJ ISKRA TÍM - „bavíme sa spoločne futbalom“ - Ing. Milan Zámečník - člen výboru TJ ISKRA a poslanec OZ Moravské Lieskové

Hasičská súťaž

Dňa 14. mája 2016 sa na Bučkovci konal tretí ročník hasičskej súťaže o pohár predsedu DHZ Bučkovec. Prihlásilo sa pätnásť súťažiacich družstiev. „Bohužiaľ nám počasie neprialo už zopár dní predtým. Uvažovalo sa, či sa súťaž vôbec bude konať, všetci potajme dúfali, že sa počasie umúdiri. Prišiel ten deň, na ktorý sa všetci súťažiaci, organizátori, ale aj ľudia veľmi tešili. Zo začiatku to nevyzeralo vôbec pekne. Pršalo nám už od rána a niekoľko súťažných družstiev sa nám odhlásilo. Keď sa dážď upokojil a my sme si mysleli, že už bude len pekne, prišiel znova a ovela väčší.“ hovorí predseda DHZ Bučkovec - Jozef Černý. Nakoniec sa počasie predsa len umúdrilo a my sme mohli odštartovať súťaž. Na úvod nám pán starosta predniesol príhovor a spolu s predsedom odštartovali podujatie. Hostia a súťažiaci sa mohli občerstviť v bufetoch. Aj keď sa naše domáce družstvo neumiestnilo na prvých troch priečkach, tak im ďakujeme za skvelú organizáciu súťaže. Dúfame, že o rok budú takisto nadšení prípravami a celým priebehom, ako tento rok a niečo pre nás pripraví.

VÝSLEDKY:

Na treťom mieste v kategórii žien sa umiestnila Drgoňova Dolina, v kategórii mužov Rudník. Na druhom mieste skončili ženy z Babulicovho Vrchu a muži z Drgoňovej Doliny. Prvé miesto si vybojovali ženy z Hrašného s časom 21,01 a muži z Vrzavky s časom 15,54. Po vyhlásení výsledkov zábava pokračovala, a tak sme zotrvali až do vtedy, pokiaľ nás tma a chlad nevyhnali.

- Hanka Herinková

Športové podujatia v okolí

Čachtický polmaratón – láka vás v lete preveriť si svoju kondíciu na nejakom dlhšom behu? Nemusíte ísť ďaleko, už po 27-krát budete mať možnosť si v obci Čachtice zabehnúť trať s dĺžkou vyše 21 kilometrov. Polmaratón bude odštartovaný v sobotu 20. augusta o 16:00 na námestí. Beží sa ulicami Čachtíc, pokračuje sa do Višňového a Hrachovišťa, kde asfaltový povrch vystrieda aj lesný terén, prevýšenie je len minimálne (70m). Súťažiť sa bude v dvoch hlavných kategóriách dospelých, zvlášť budú hodnotené kategórie veteránov. Je možnosť vytvoriť aj 4-členné štafety. Viac informácií o Čachtickom polmaratóne nájdete na: <http://beh.sk/pretek/cachticky-polmaraton>.

- Monika Kusendová

Vzpieranie

“Pretekári ŠK Sokol Moravské Lieskové Michal Rehák a Denis Glogar úspešne reprezentovali na majstrovstvách SR vo vzpieraní starších žiakov v Košiciach.

Denis Glogar vo váhe do 77 kg získal striebornú medailu, keď v trhu vzoprel 65 kg a v nadhode 81 kg, spolu 146 kg v dvojboji.

Michal Rehák vo váhe nad 85 kg získal taktiež striebornú medailu, keď v trhu vzoprel 75 kg a v nadhode 90 kg, v dvojboji 165 kg.

Obaja prekonalí svoje osobné rekordy, čím si zabezpečili účasť na medzinárodnom turnaji memoriál Ondreja Hekela, ktorý sa bude konať v júni na zelenej vode pri Novom Meste nad Váhom.”

Dr.h.c. prof. Ing. Ľudmila Lipková, CSc.

Moravské Lieskové zostane pre mňa výnimočné do konca života

Narodila sa 25.11.1951 v Moravskom Lieskovom, v roku 1975 ukončila vysokoškolské štúdium na Vysokej škole ekonomickej v Bratislave. Od roku 2001 pôsobí ako dekanka Fakulty medzinárodných vzťahov na Ekonomickej univerzite v Bratislave. Po ukončení vysokoškolského štúdia nastúpila v roku 1975 ako asistentka na Katedre ekonomiky zahraničného obchodu VŠE. V rokoch 1982 - 1990 pracovala v Medzinárodnom ústave ekonomických problémov svetovej soc. sústavy (RVHP). Od roku 1993 zastávala pozíciu docentky. V rokoch 1996 - 2002 bola vedúcou Katedry hospodárskej diplomacie. Absolvovala viaceré zahraničné stáže vo Francúzsku, v Južnej Kórei, v Taiwane a v iných svetových destináciách. Je autorkou viacerých odborných článkov a publikácií (Svetový obchod, Medzinárodné hospodárske vzťahy, Svetové hospodárstvo a iné). Vo voľnom čase ju osloví dobrá kniha alebo hudba a nikdy nepohrdne ponukou na cestovanie a spoznávanie nových krajín. Rada tiež spomína na Moravské Lieskové a aj keď tu už nemá rodinu, rada sa sem vracia. Naša ďalšia významná rodáčka – ĽUDMILA LIPKOVÁ (rod. Gogová).

Narodili ste sa v Moravskom Lieskovom, pamätáte si na toto obdobie?

Narodila som sa v tomto krásnom kúte Slovenska, ale s rodičmi sme tu žili iba dva roky, potom sme sa presťahovali do Zlatých Moraviec.

Ako si spomínate na časy prežité v Moravskom Lieskovom? Máte tam nejaké obľúbené miesto, ktoré je pre Vás niečím výnimočné?

Do Moravského Lieskového som sa často vracala. Žili tu moji drahí starí rodičia. Bohužiaľ, tí už dávno odišli na večnosť. Za ich života som v Moravskom Lieskovom trávievala časť letných prázdnin s mojimi bratancami a sestrenicami. Často sme chodievali spolu s rodičmi na krátkodobé návštevy. Potešiť sa rozhovormi s mojimi starými rodičmi, tetami, ujami a ostatnou rodinou. Spomínam si najmä na nedeľné návštevy. Vtedy sme občas navštívili aj pána farára Struhára, veľmi zaujímavého človeka, ktorý bol mimochodom i medzinárodným rozhodcom v boxe, na jeho fare. Tam som skúšala hrať na harmóniu, ktoré bolo umiestnené vo veľkej chodbe fary, kde som svojou „hrou“ nerušila domácich ani návštevy. Starí rodičia mali dom oproti cintorínu. Často sme tam so sestrenicami chodievali. A predstavovali si, aký bol život v Moravskom Lieskovom v minulosti.

A čo s a týkalo samotnej dediny, tú som vždy prešla niekoľkokrát. Z jedného konca dediny na druhý, od starých rodičov do domu uja a tety.

Moravské Lieskové je i dnes pre mňa výnimočné a zostane do konca môjho života. Narodila sa tu moja mama. Takže tu mám svoje korene, aj keď dnes tu už z priamych príbuzných nikto nežije. Cítim sa tu doma.

Čo bolo vašim snom v časoch detských a bezstarostných? Čím ste chceli byť?

Keby som Vám povedala, že od detstva som sa chcela venovať medzinárodným vzťahom alebo že som chcela učiť na vysokej škole, nebola by to pravda a ani by mi nikto neveril. Moja prvá predstava o tom, čím chcem byť, bola spojená s každodenným životom. Chcela som byť obchodníčka. A tento „môj sen“ sa mi aj splnil. Vyštudovala sa Obchodnú fakultu Vysokej školy ekonomickej v Bratislave. Vždy som mala rada geografiu. Veľmi ma zaujímali cestopisy a cudzie krajiny. A s tým vlastne súvisí aj moja celoživotná profesia.

Už niekoľko rokov pôsobíte ako dekan-ka Fakulty medzinárodných vzťahov Ekonomickej univerzity v Bratislave. Ako ste sa dostali k medzinárodným vzťahom?

Po prijatí na Vysokú školu ekonomickú v Bratislave som chcela pôvodne študovať odbor cestovný ruch. Nakoniec som zakončila v študijnom odbore zahraničný obchod. Rada som sa učila cudzie jazyky a zaujímali ma i medzinárodné vzťahy, najmä jedna ich časť - medzinárodné ekonomické vzťahy. Po ukončení vysokej školy, mi vtedy vedenie Obchodnej fakulty navrhlo, aby som zostala pracovať ako asistentka na vysokej škole. Nikdy som nemala takú predstavu o mojom budúcom živote. Ponuku som prijala. A bolo to jedno z najlepších rozhodnutí v mojom živote.

Aktuálne sú medzinárodné vzťahy vo svete veľkou témou. Menia sa viaceré paradigmy (utečenci, vzťah Západ vs. Východ, vnútorné rozpory v EÚ), čím je táto napätá situácia vo svete zapríčinená? Venujete sa tomu aj v práci?

Situácia vo svete je v súčasnosti skutočne veľmi komplikovaná. Možno svet žil dlhšie obdobie v zdanlivo stabilných vzťahoch. Keď by sme sa pozreli do histórie, tá bola vždy plná bojov o ovládnutie sveta. V posledných rokoch sa tieto snahy niektorých subjektov svetovej politiky zostrujú. Destabilizuje sa situácia v mnohých regiónoch sveta. V mnohých častiach sveta sa bojuje o ich ovládnutie. A obyvateľstvo, ktoré je v ohrození, migruje. Európska únia sa rozširuje a prehľbuje. Pristupujú do nej postupne ďalšie štáty. Čím viac subjektov tvorí celok, tým viac momentov v ich spolupráci, nemusí vyhovovať všetkým rovnako. Preto vznikajú rozpory vo vnútri EÚ. Jedným z prejavov vnútorných rozporov je i blížiac sa referendum o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie. Napriek mnohým vnútorným rozporom v Európskej únii, je účasť v tomto integračnom zoskupení pre všetkých výhodná. Možno však pre jedných viac pre iných trochu menej.

Vychovávate budúcu generáciu diplomatov, hospodárskych diplomatov, medzinárodných ekonómov. Akí sú dnešní študenti? Čím sú iní?

Akí sú dnešní študenti? V podstate takí, ako vždy boli. Mladí, plní elánu, plný plánov do života, pripravení meniť svet. Súčasny svet im umožňuje žiť veľmi intenzívnym životom. Veľa cestujú či už za prácou alebo za štúdiom do zahraničia, vedia cudzie jazyky, spoznávajú kolegov zo zahraničia, majú takmer neobmedzený prístup k informáciách vďaka moderným informačným technológiám. V tom všetkom sa líšia od predchádzajúcich generácií.

Prešlo cez vás množstvo študentov a talentov, sledujete ich vývoj aj po škole? Dotiahli to niektorí vysoko v diplomácii?

Za desiatky rokov, ktoré pôsobím na univerzite, som učila tisíce študentov. Zo všetkých, a skutočne iných nepoznám, sú úspešní ľudia. S mnohými som v kontakte dodnes. Mnohých sledujem „na diaľku“. Áno, a mnohí to „dotiahli“ ďaleko vo svojej profesionálnej kariére. Nie jeden sa stal veľvyslancom alebo zastávajú vysoké posty. Iba pred nedávnom bol jeden z mojich bývalých študentov z Fakulty medzinárodných vzťahov vymenovaný za štátneho tajomníka jedného z ministerstiev. Mnohí moji bývalí študenti pôsobia v orgánoch Európskej únie najmä v Bruseli.

Školstvo je obľúbená téma politikov a aj celej verejnosti. Čo potrebuje Slovensko, aby malo školstvo na úrovni top krajín sveta?

Tak to je otázka, ktorá trápi všetkých. Mnohokrát sa ma na to už pýtali. Určite je na slovenskom školstve čo zlepšovať. Pokiaľ mi túto otázku položia novinári, vždy obhajujem slovenské školstvo a odpovedám, že v porovnaní so svetom nie je o nič horšie než slovenský priemysel či poľnohospodárstvo. Napriek tomu by som aj ja chcela, aby bolo slovenské školstvo oveľa lepšie než je. Pre zlepšenie slovenského školstva je potrebná reforma. Často krát sa spomína školstvo vo Fínsku. Asi netreba robiť špeciálnu slovenskú reformu. Stačí hľadať dobré príklady v zahraničí.

Za diplomáciu na Slovensku zodpovedá p. Lajčák. Jeho manželka je takisto rodáčka z Moravského Lieskového. Žeby bola diplomacia prepojená s Moravským Lieskovým? :))

Som veľmi rada, že sme s pani Lajčákovou krajanky. Pán minister nedávno navštívil našu fakultu. Jeho prvá otázka po našom zoznámení znela, či som aj ja z Moravského Lieskového. Na moje milé prekvapenie ho práve táto informácia z môjho životopisu zaujala ako prvá.:)

Čo by ste popriali čitateľom Moravsko-Lieskovského hlásnika?

Čitateľom Moravsko - Lieskovského hlásnika predovšetkým prajem, aby boli zdraví a optimisti. Jeden z mojich obľúbených aforizmov je výrok Pabla Picassa:

Existujú maliari, ktorí vedia zo slnka urobiť žltú škvrnu, ale existujú aj takí, ktorí vedia zo žltej škvrny urobiť slnko.

Ako si poradiť s kašľom alebo s bolesťou kĺbov

Kašeľ

- strúčik cesnaku rozotrieť, pomiešať s bravčovou masťou alebo bravč.sadlom, priložiť na noc na chodidlá
- 1 šálka vody, 7 lyžíc cukru prevariť, pridať šťavu z citróna podľa chuti - teplé vypiť
- zmiešať citrónovú šťavu s cukrom, užívať z toho každých 15 minút
- zjesť osolený citrón

Kašeľ dlhotrvajúci: smrekové omlady naložiť do pálenky alebo iného asi 40% alkoholu na 3 týždne. Potom zliať. Piť po 5 kvapkách na cukor. Užívať do zlepšenia stavu.

Kašeľ suchý: 2 týždne piť čaj zo záparu z majoránky. Na 3dl vody 1 malú lyžičku majoránky. Na 3-krát to vypiť po jedle + 5 npcí obklad na prriedušky z bravčovej masti.

Kĺbne mazivo /obnovenie tvorby/

- najprv treba vyliečiť žalúdok, ktorý zapríčinil nedostatok vápnika v kostiach
- 4 celé vajčka zalejeme citr.šťavou. Odložíme do chladničky. Asi za 10 dní sa škrapina na vajčičkách rozpustí. Odstránime z nich blanu, rozšľaháme, pridáme k tomu med v pomere 1:1 a ešte pridáme pre dospelých 15 lyžíc dobrého koňaku. U detí polovičku. Užívať 1 štamperlík denne na lačno. Ku tomu treba užívať každý piaty deň 5 ks orechov vlašských, 5 týždňov. Orechy obsahujú horčík a tento sa viaže na vápnik. Obyčajne obidva chýbajú a jeden bez druhého sa nevstrebe /pozn. musí byť zaručené, že vajčka sú zdravé/.
- kým sa nám vápnik v organizme doplní, je dobre nepremývať si jedlá z cestovín. Sliz na cestovinách je výborné náhradné mazivo do kĺbov. Tiež treba robiť polievky z odvaru z cestovín.
- kĺby je dobré mazať olejom z kvetu ľubovníka

Vojna v ľudových piesňach a príbehoch (prvá časť)

Vážení čitatelia,

v tomto roku sme si pripomenuli 71. výročie ukončenia II. svetovej vojny a na jeseň zase uplynie 98 rokov od skončenia I. svetovej vojny. Ako sa nám zachovali spomienky z vojnových udalostí v ľudovej tvorbe, si pripomenieme v tomto príspevku:

*Narodils' sa synku v nešťasnú hodzinu,
veru ta v tej vojne, veru ta zabijú.
Turci ta zabijú, kone ta roznošá,
krv z teba poteče jako z trávy rosa.
„Nebojujte dále, králové milí,
čo vám je po sláve, chudoba kvili.
Vojna je cesta do pustatiny,
pokoj stavá mestá, zámky a dediny.
Nebojujte vácej, vojaci milí,
prestante na mále, chudoba kvili.“*

Nepoznáme autora tejto balady, no nezáleží na tom, v ktorom storočí si ju ľud spieval. Jej obsah je aktuálny stále.

Kým páni zápasili o bohatstvo, moc a krajiny, obyčajní ľudia najviac strádali. A muži krvácali a hynuli na bojiskách. Nemusíme listovať v kronikách alebo v učebniciach dejepisu, kde sú presne zapísané údaje o prehratých bitkách či víťazstvách, stačí, ak oprášime zabudnuté príbehy a staré vojenské piesne. Dozvieme sa z nich i to, čo nie je zapísané v historických dokumentoch.

Po uzákonení zriadenia stálej armády v roku 1715 musela každá obec poskytnúť určitý počet chlapcov za vojakov. Lieskové malo dať 5. O tom, koho odvedú, rozhodoval richtár a prisazní. No okrem toho verbovali aj dobrovoľníkov. Lákali ich sľubmi o zaujímavom vojenskom živote, dukátni a parádny uniformami.

*„Ti lieskovskí úradové roboty nemajú,
len si oni u Marháša za stôl posediajú,
Tak sa oni radá, husacinku jedá,
kerého synáčka na vojnu dať majú.
Bohatého škoda, nech gazduje doma,
a chudobný prenevolný, musí ísť do vojny.“*

Pre vtedajšieho dedinského chlapca, ktorý vyrástol pod modrým nebom, na lúkach a poli, na kopcoch a v lesoch, svet končil pri dolnom kostole. A zrazu mal odísť od rodiny a z ded-

iny, ktorá bola doteraz jeho jediným svetom. Niektorí sa prispôbili a odovzdane prijali svoj údel:

„Idem, idem, lebo mosím, chudobnej som mamenky syn, chudobná ma mamka mala, v chudobe ma vychovala.

Ve dne šila košeľečku, v noci prálla pri mesáčku. Kedy za groš, kedy za dva, chlebiček mi kupovala.“

Keď to s chlapcami nešlo podobrotky vrchnosť použila násilie. Mnohí sa vzpierali a nechceli ísť za vojakov. Vtedy ešte lesy na oboch stranách Klanečnice siahali až po jej brehy. Keď prišli hajdúsi a uprostred dediny bubnom oznamovali, že richtárom ustanovení mladíci majú ísť, tí ako srnci do hôr utiekli a tam sa ukrývali. Hajdúsi však boli prefikani a trpezliví. Zakrátko prišli v noci, keď sa už domov povracali, obkľúčili chalupu a už mali sokolíkov lapených:

*„Nad lieskovskú vežú holúbci lietajú,
švárneho Janička na vojnu lapajú.*

*Prečo ma lapáte, prečo ma chytáte,
od koho preboha povolenie máte?*

*Povolenie máme od pána Zayho,
aby sme chytili, aby sme lapili šuhajka švárneho.“*

Vojenská disciplína bola tvrdá a prísna v minulosti a je aj dnes. No tieto predpisy spred tristo rokov sa nám zdajú dosť surové. Nuž čo, aká doba - také mravy. Kruto zaobchádzali s neposlušnými odvedencami. Na furmanský voz ich naložili a tam pevne popriväzovali, aby nemohli ujsť a takto šli až do Trenčína:

*„Ked ste ma chycili, tak ma teda majte,
ale mojej milej na vedomie dajte.*

*Formani zastali, milú vyvolali,
krvavé suzenky z očí jej padali.“*

A lapení ostatným chlapcom takéto poučenie dávali:

*„Ked vy do hôr pojdete, dobrý pozor si dajte,
aby vás na ceste nepredstali, aby vám šablíčku neprípali.*

*Na ceste ich predstali, šablenky im pripali,
lieskovských mládenecv odebrali,
lieskovské dievčatá zaplakali.*

Posledná sloha tejto piesne svedčí o tom, že existovala aj možnosť, aby sa mládenec z vojenskej služby vykúpil:

*Jak ma milá rada máš, predaj šetko, čo len máš,
vinice, štepnice, vinohrady,
vymen ty ma moja milá, vymen z vojny“*

Ale i tak sa odvedení chlapci búrili, nechceli sa prispôbovať prísnej vojenskej disciplíne. Vtedajšie právne normy vojenského poriadku však boli iné ako v dnešnej dobe:

„...a ja budem mrcha vojak,

A ja budem uskakovať za milú.

Ked ty budeš uskakovať za milú,

Dajú tebe radní páni v tú chvíľu.

Vývedú ta na jeden plac, vypráša ti,

Petadvaccat za chvíľu.“

Veru, keď sa vtedy chlapec za vojaka dostal, vojenská služba trvala 12 rokov. Za túto dlhú dobu sa mu milá vydala, rodičia zostarli alebo i pomreli a on, ak v bojoch nezahynul, vrátil sa často ako mrzák.

Preto plakali mamky, plakali dievčatá, keď ich vyprevádzali, lebo to bolo tak, akoby ich do hrobu kládli:

*„Tá trenčanská kasárna, vysoko je stavaná,
pod nŕ stojí moja mamka žalostne uplakaná.*

Neplačte vy mamička, že pucujem konička,

už mi viší na mém bočku ocelová šablíčka.

Šablíčka sa zatočí, hlavička ma zabolí,

že ja mosím dvanásť rôčkov slúžiť pánu královi.

*Dvanásť rôčkov slúžiť mám, už som vojak naveky,
račej ste ma mamka moja mohli zamordovaťi.“*

- Elena Drobná

AKO SME CHODILI DO ŠKOLY

(druhá časť)

V. ročník - 1952/53

Školský rok 1952/53 bol asi najbohatší na udalosti. Do školy sme chodili do budovy, v ktorej je teraz reštaurácia. Starší ľudia nazývali túto budovu „obesranovec.“ Nevieť, prečo, ale bolo to tak. Okrem našej triedy, ktorá bola vpravo tam bol obchod zvaný „Budúcnosť.“ Nebola to veľká výhoda, lebo bez lístkov sa nedalo kúpiť skoro nič. Snáď zemiakový cukor, cukrkandiel a niekedy konská saláma. Učila nás Oľga Adamovičová a len veľmi ťažko sme si zvykali (ale nezvykli) na jej prísny neoblomný postoj voči nám. Netrvalo to dlho, iba prvý polrok, pretože k našej veľkej radosti musela odísť na materskú a nám sa vrátil náš milovaný učiteľ z tretieho ročníka Alexander Bizub. Už nám síce nečítal Káju Maříka, ale napríklad „Chrám matky božej v Paríži“ a podobnú literatúru, lebo už sme boli „veľkí“.

Najväčšie udalosti nás ešte len čakali. 5. marca 1953 sa nám odporúčal veľký súdruh Stalin. Na každej dedine bol postavený smútočný katafalk, pri ktorom stála čestná stráž. Pionier, zväzák, milicionár, aj súdruh pracujúci. No a vtedy sa vlastne prišlo na to, že nie som pionier. Tak som musel rýchle urobiť sľub, bez slávy. Súdruh prezident Gottwald bol na pohrebe svojho najväčšieho priateľa v Moskve. Tak mu to chudákovi prišlo ľúto, že sa 14. marca pobral za ním. Opäť sa postavil katafalk, opäť stála čestná stráž. Tak nám NZ muselo zvoliť nového prezidenta. Stal sa ním súdruh Antonín Zápotocký, kameník. Trocha mu odstávali uši a preto ho na Slobodnej Európe prezývali „ušaté torpédo“. Na jeho hrdinský čin nezabudol nikto, kto vtedy žil. V sobotu rečnil v rádiu o tom, aká je naša mena pevná a žiadna peňažná mena nebude. Mena nebola. Už v pondelok bola peňažná reforma. Aj takýmto honosným názvom sa dala nazvať najväčšia krádež storočia. Nad 50000 Kčs vlastne už nedostal nikto nič. To bola hodnota tak asi dvoch - troch priemerných mesačných plátov. Okradli všetkých, nielen bohatých. Zrušili sa prídelové lístky. Teoreticky sme mohli nakupovať v susednom obchode, keby sme boli mali za čo. V tomto roku bola reforma v školstve i v pravopise.

Osemročná stredná škola (šiesty až ôsmy ročník)

Takýto honosný názov vymysleli namiesto meštianky. Bolo to podľa vzoru Sovietskeho zväzu. Dlhú to nevydržalo, lebo žiaci vychádzali štrnásťroční, učebné odbory boli dvoj-trojročné a teda mladí pracujúci nemali osemnásť, keď začali budovať socializmus. Škola sa zmenila na deväťročnú.

VI. ročník - 1953/54

Opäť sme boli v inej triede. Bolo to v budove evanjelickej školy - terajší zborový dom ECAV. Triednu učiteľku sme mali Oľgu Trúsiková neskôr Demkovú. Jej zásluhou som sa dozvedel, ako sa volám a kedy som sa narodil. Z Miloslava sa stal Miroslav a z 15. 2. bolo 11.2. Vďaka.

Každý predmet učil iný učiteľ, čo bola výrazná zmena. Keď sa začali uplatňovať zmeny v pravopise, vznikol riadny horor. Diktáty s 20-25 chybami neboli zvláštnosťou. Pán Ján Trúsik to mal ozaj ťažké. Pani triedna ma posadila ku dverám k jednej spolužiacke, ktorá sa mi príliš nepáčila. Tak som povedal, že mi je tam zima, presadila ma ku kachliam, ku inej spolužiacke. Nakoniec som pristál v lavici, v ktorej som už ostal. Už sa nebolo na čo vyhovárať. Veľkým zážitkom bolo stretnutie s ozajstnými korčuľami – kanadami, ktoré jeden spolužiak priniesol do školy. Cez prestávky sme si ich všetci vyskúšali aspoň „na sucho“. V tomto ročníku nás opustilo zopár spolužiakov, ktorí už mali povinnú dochádzku skončenú.

VII. ročník - 1954/55

Konečne sme sa dostali do „novej školy“ na „Kožovej“ - terajší Dom sociálnych služieb. Triednou učiteľkou bola Milada Drlová, potom Ondrovičová. Slovenský jazyk nás učil riaditeľ školy Gustáv Majtás. Ako riaditeľ nosil objemný zväzok kľúčov, ktorý niekedy používal na distribúciu poznatkov do hlavičiek žiakov. Problémy so správaním občas riešil aj pomocou krajčírskemu metra. Dotyčnému nesprátnikovi chytil hlavu medzi kolená a meter už tancoval po onej časti tela, kde chrbát stráca svoje poctivé meno. Mal skutočne efektívne metódy výuky. Koho nenaučil pravopis on, toho to už nenaučil nikto. No keby teraz používali jeho hodnotenie, musela by sa klasifikačná stupnica rozšíriť aspoň na 12 stupňov.

Konečne sa objavili predmety, ktoré som sa nemusel učiť. Matematika pokračovala zo šiestej a fyzika ako nový predmet. Obidva nás učil Ondrej (Andrej) Kališ. Fyzika bola veľmi zaujímavý predmet, lebo pán učiteľ nenásilne aplikoval teoretické poznatky na praktické príklady zo života okolo nás. Aj v tomto ročníku skončili niektorí povinnú dochádzku.

VIII. ročník - 1955/56

Konečne sa blížil koniec povinnej školskej dochádzky. Našou triedou sa stala pomerne malá miestnosť, ktorá tvorila tak trochu podkrovie. Dymová rúra z kachiel ústila do stropu. Keď sa do kachiel priložilo aj trocha uhoľného prachu, rúra vypadla a trieda bola riadne zadymená. To sme urobili raz aj pred poslednou hodinou, ktorou bol slovenský jazyk so spomenutým riaditeľom školy. Naivne sme si mysleli, že nás pošle domov. Omyl. Keď zbadal dym, doporučil nám vyvetrať a potom máme prísť pre neho. Teda namiesto skoršieho odchodu sme mali značne neskorší. Triedna učiteľka bola Marta Kliešková, potom Miklánková. Dostali sme aj nového učiteľa, Jaroslava Švachu.

Blížili sa záverečné skúšky. Súčasným pohľadom to bola taká menšia maturita. Skúšky boli pred komisiou. Povinné predmety boli slovenský jazyk, ruský jazyk a matematika. Jeden predmet bol výberový, ja som si vybral samozrejme fyziku. Predseda komisie bol súdruh z ľudu. Keď som odpovedal z matematiky, tak ma požiadal, či by som to namiesto rovnice vyriešil aj sedliackym rozumom. Keď som mu vyhovel, bol veľmi spokojný, lebo tomu rozumel aj on. Ešte pred skúškami sme absolvovali prijímacie skúšky na stredné školy. Niektorí. Na priemyslovku sme sa hlásili asi šiesti. Musím podotknúť, že rodičia na prijímačky nechodili. Takú potupu by sme neboli zniesli. Po napísaní diktátu a písomky z matematiky sme sa potulovali po chodbe a nevedeli sme, čo máme

robit'. Išiel okolo jeden pán, tak sme pozbierali odvahu a spýtali sme sa na výsledky. „Z akej školy ste?“ opýtal sa on. „Z Moravského Lieskového,“ odvetili sme. „Počkajte tu,“ povedal. O chvíľu sa vrátil a oznámil nám: „Chod'te domov, dostanete papier“. Všetkých nás prijali. Takéto meno mala naša škola.

Do súčasnej školy sme sa nedostali, lebo bola otvorená až v školskom roku 1956/57 a my sme už boli vonku zo školy. Ja som sa na chvíľu do novej školy dostal, ale až o necelých dvadsať rokov. Jeden školský polrok som učil pracovné vyučovanie, fyziku, matematiku a rysovanie. Vtedy sa veľa spoluobčanov dozvedelo, že nie som Miloš Fraňo ale Miroslav Miko.

(pokračovanie z predchádzajúceho čísla Moravskolieskovského Hlásnika - marec 2016)

- Miroslav Miko

JURAJ ADAMOVIČ – bojovník za slobodu

Z Juhoslávie do slovenských hôr

„Pozdravení buďte všetci, ktorí ste dopomohli k oslobodeniu našej vlasti. A obetovali ste to najcennejšie – vlastné životy, aby skončila nemecká tyrania a ľud žil slobodne a šťastne.“ To boli slová nášho významného rodáka, zapísané v časoch takých rozhodujúcich pre osud tisícok ľudí, pre osud našej krajiny. Tento rok uplynie presne sto rokov od narodenia veliteľa a organizátora partizánskeho odriadu Rázus počas SNP – Juraja Adamoviča.

Začiatky

Narodil sa 14. novembra v roku 1916 v našej obci. Pochádzal z rodiny roľníka Martina Adamoviča a Anny Štefanovičovej a bol jedným z deviatich detí. Vlastenectvo mal už v krvi, pretože jeho rodičia vždy patrili k hrdým národovcom. Jeho otec slúžil v osobnej strážii cisára Františka Jozefa vo Viedni. Martin Rázus ho v románe „Svety“ spomína ako „švárneho fira Geloviča.“ Po ukončení štúdia na Gymnáziu Milana Rastislava Štefánika v Novom Meste n/V a absolvovaní vojenskej služby Juraj Adamovič vstúpil do radov Slovenskej dunajplavby, v rámci ktorej sa dostal až do Juhoslávie a k Čiernemu moru. Tamajším vlastencom pomáhal donášať správy na patričné miesta a podporoval ich pri spolupráci so slovenskými vlastencami v bojoch proti Nemcom. Hoci ho to ťahalo ostať v týchto vzdialených končinách a pokračovať v užitočnej činnosti, napokon službu musel opustiť, pretože zničil v Juhoslávii s loďou Nemcom pontónový most cez Dunaj. Vydali na neho medzinárodný zatykač a bol stíhaný ako zradca Nemcov.

Hor sa k Partizánom!

Po návrate domov hneď odišiel do hôr organizovať partizánov, spočiatku sa pridal k skupine Miloša Uhra. Potom nastali tuhé boje s Nemcami v Bošáckych horách, neskôr putovali ďalej na východ k Banskej Bystrici, kde sa pripojili k hlavným skupinám. Po absolvovaní partizánskeho výcviku v Rusku, dňa 23. septembra 1944 vstúpil do boja proti nemeckým okupantom v II. Stalinovej brigáde v rámci otradu „Rázus.“ 1. októbra sa stal veliteľom tohto otradu ako poručík pechoty Juraj Adamovič, a to až do príchodu Československej armády 1. mája 1944. Bol jediným vyšším dôstojníkom II. Stalinovej brigády v Podjavorinskom kraji. Už 4. októbra sa na príkaz plukovníka Dibrova začali operácie proti nacistickým okupantom. Pod velením Juraja Adamoviča bolo prevedených pätnásť bojov (Predbošáčka, Špania Dolina, Vršatec...) a protivníci utrhli tieto straty: 153 zabitých, 291 ranených a dvaja zajatí Nemci, okrem toho ešte straty materiálne (zbrane, vozy). Partizánsky oddiel Rázus absolvoval presuny v celkovej dĺžke 250 kilometrov – od Starej Turej, okolo Trenčína, do Javorníkov, k Čadci, prešiel cez Váh do oblasti Zliechova a Valašskej Belej.

V mene Rázusa

Podjavorinský ľud si ešte vždy pamätal Martina Rázusa z tých čias, keď ako kňaz pôsobil v Moravskom Lieskovom, a poznal jeho snahy a činy, ktorými sa snažil Slovákom „vydobyť“ svoje miesto pod Slnkom.“ Preto sa jeho meno stalo pevným štítom pri oslobodzovaní sa spod nadvlády Nemcov. Pri svojich vojenských stratégiách nemuseli vždy prelínať krv, aby prešli nepriateľom, o čom svedčí aj tento úryvok z denníka kapitána Juraja Adamoviča: „V ceste mali neľahkú prekážku – Váh. Preto ponárať sa do rieky a vystavovať ľudí ochoreniu veliteľ nechcel. Hľadali inú cestu. Veliteľ vyslal ešte pred večerom rozvedku na prieskum. Oddiel vyčkával v lesíku. V nočnom tichu sa rozvedka vracia a hlási, že neďaleko našla kompu. Veliteľ vydáva krátky rozkaz a oddiel po zotmení vyráza. Avšak kompy niet, Nemci ju medzitým zatiahli na druhú stranu. Bolo treba ísť po ňu. Neďaleko našli člň, tak do neho nasadli, no vzápätí sa objavili aj výstrely. Strely dopadali pred člň, svišťali okolo uší. Na brehu bol ruch ako pri poplachu. Strelba mohutnela. Neostávalo nič iné, ako sa vrátiť. Oddiel sa stiahol do lesa. No kapitán Adamovič nebol z tých veliteľov, ktorí sa vzdávajú, rozhodol sa hľadať pomoc u obyvateľstva, ktoré miesto poznalo. Najschopnejší rozvedčiči spolu so štábom našli v neďalekom Štiavniku ruského emigranta, ktorý im pomohol. Poskytol im zásoby a priviedol oddiel k obci Podvažie, kde bol nemecký pontónový most, strážený iba jedným vojakom. Po výmene strážie prešiel mostom celý oddiel Rázus bez jediného výstrelu. Dostal sa pomedzi stráž cez železničnú trať a postupoval určeným smerom.“ No čakal ich ešte jeden z najťažších bojov, a to trojdňový boj na Okružlom vrchu pri Čičmanoch, kde sa im podarilo nepriateľa obkľúčiť a spôsobiť mu značné straty.

Na úteku

Juraj Adamoviča v krutých chladných časoch prežitých v horách postihol silný reumatizmus kĺbov a bol nútený uchýliť sa k svojmu bratovi, vrchnému strážmajstrovi Štefanovi Adamovičovi, v Nemšovej, aby sa tu liečil. Bol však neustále v nebezpečenstve prezradenia, preto sa napokon pobral v sprievode svojho brata až do rodného Moravského Lieskového, kde sa skrýval u svojho druhého brata Jána, zakladateľa továrne na obuv „Adam.“ Aj tu ho však nemecká jednotka Edelweiss, ktorá postupovala proti partizánom do Cetune (tu padol aj Uher a Jakubík), onedlho vysledila. No jemu sa našťastie vďaka včasným informáciám od partizánov podarilo utiecť. V dome si ale zabudol svoj denník, mohol ďakovať len priazni osudu, že ho nepriatelia nenašli odložený v malej almare v stene pri peci...

Až do konca...

Neskôr kapitán Adamovič nadviazal v Nemšovej spojenie s notárskym úradom a začal pomáhať partizánom aj tak, že pre ranených vybavoval legitimácie, cestovné doklady a povolenia. Ďalej organizoval tajné národné výbory a podarilo sa mu nadviazať aj spojenie s rumunskou armádou, ktorú previedli cez Nemšovú k rieke Vlára. Domov sa vrátil až vtedy, keď boli Nemci zahnaní ruskou armádou a viac už nebolo potrebné proti nim bojovať.

Celkovo za svoje činy a odvahu dostal sedem vyznamenaní, spomenieme napríklad „Československý válečný kríž 1939“, „Československú medailu za chrabrosť“ či „Odznak československého partizána.“

- Monika Kusendová

Zdroj: MUDr. Slávka Dolinská

Spomienka na nášho rodáka

Pred 55 rokmi 12.mája zomrel náš rodák, farár, významný cirkevný historik, pedagóg a prekladateľ Dr. Štefan Adamovič, ktorý svojou prácou a službou cirkvi a národu vykonal kus záslužnej práce. Narodil sa 13.novembra 1903 v Moravskom Lieskovom, v početnej roľníckej rodine. Študoval na Gymnázium v Novom Meste n/V, teológiu v Bratislave aj v Štrasburgu. Na štúdiá si zarábala zväčša kondíciami, ktoré dával bohatším žiakom. Popri teológii študoval aj históriu a zemepis na filozofickej fakulte. V 5.semestri odišiel do Štrasburgu na tamojšiu teologickú fakultu, aby sa zdokonalil vo francúzštine. Po návrate do Štrasburgu dokončil štúdium v Bratislave a 5.júla 1927 bol ordinovaný a ako kaplán pridelený k farárovi Martinovi Rázusovi v rodnej obci. Tu spracoval aj stručné dejiny ev. a.v.zboru moravsko-lieskovského. Pôsobil ako kaplán v Brezne, ako farár na Turíčkach, Aj ako katechét v Lučenci. V ťažkých rokoch vtedajšieho režimu, keď bol Lučenec pridelený k Maďarsku, začala jeho životná kalvária. Bol preložený do Banskej Bystrice ako profesor, potom do Spišskej Novej Vsi a do Banskej Štiavnice, kde organizoval nový učiteľský ústav. V období Slovenského štátu ho ako odporcu fašizmu perzekvovali a stratil zamestnanie. No i naďalej študoval a v roku 1942 bol promován na Teologickej fakulte v Bratislave za doktora z odboru cirkevných dejín. Počas SNP bol spoluredaktorom povstaleckého Hlasu ľudu, redigoval aj Banskobystrickú Vátru. Po oslobodení ho vymenovali za riaditeľa dievčenského gymnázia v Banskej Bystrici, kde vyučoval dejepis, zemepis, slovenčinu, ruštinu a francúzštinu. V roku 1950 ho vtedajší režim vyhodil z miesta riaditeľa, aj zo školských služieb /bol zástancom výučby náboženstva na školách/. V roku 1951 odišiel za farára na Brezovú pod Bradlom a neskôr na Kraskovo. Veľa písal aj v nemčine, prekladal z francúzštiny. Niekoľko jeho prác zostalo v rukopise, ktoré je uložené v archíve MS v Martine. Túžil sa stať profesorom na bohosloveckej fakulte, plánoval veľa vykonať aj ako historik, veď bol rečovo vybavený. Ovládala latinčinu, nemčinu, ruštinu, francúzštinu, maďarčinu, angličtinu, gréčtinu a hebrejčinu. Smrť však zmarila jeho plány. Zomrel 12.mája 1961 po ťažkej a nevyliciteľnej chorobe. Pochovaný je na miestnom cintoríne pri svojich rodičoch.

- Elena Pagáčová

SPOMIENKY

“Prestalo srdiečko tlčiť, prestali sa ústa smiať, budeme mamička drahá, stále na teba spomínať.”

Srdečne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, známym a susedom, ktorí sa prišli rozlúčiť s našou milovanou mamičkou, babičkou, prababičkou a sestrou, **ANNOU ZÁMEČNÍKOVOU** a odprevadili ju na poslednej ceste 8.4.2016 na miesto večného odpočinku.

Všetkým ďakujeme za prejavy sústrasti a kvetinné dary i podporu v ťažkej chvíli. Smútiaca rodina

Milá naša mamička,
ZLATKA MALÍČKOVÁ.

Sú to dva roky čo si odišla. Tvoj úsmev v nás stále zostal, navždy zostane, a preto vieme, že si nás neopustila.

“Veľké objatie a pusy ti posielam manžel Slavomír, synovia Peter a Roman s rodinami, dcéra Erika s rodinou.”

Sú vety, ktoré mu už nepoviem, sú chvíle, na ktoré nezabudneme, sú okamihy, na ktoré si radi spomíname.

15. mája 2016 tomu bolo 25 rokov, čo zomrel **Ing. IVAN JURÍK**, skvelý človek.

*Spomína manželka a deti Martina a Ivan s rodinami.
Spomínajte s nami.*

Pripomíname si už 5.výročie, čo nás dňa 12.7.2011 navždy opustil náš drahý manžel, otec, dedko, brat, ujo a švagor

JÁN MACHOVIC

“Už len kvety na cintoríne môžeme Ti dať a s láskou a úctou ťiško spomínať.”

Pozostalá rodina

Navždy prestali pre teba hviezdy svietiť, už navždy prestalo pre teba slnko hriať, ale tí, čo ťa mali radi,

nikdy neprestanú na teba spomínať.
Dňa 22.3.2010 nás navždy opustil pán

JAROLAV BAJŽÍK.

S láskou spomína manželka Božena, dcéry Zdenka a Marcelka s rodinami, vnúčatka - Lukáš, Michal, Simonka, Anetka a ostatná rodina.

Pred 5 rokmi nás navždy opustil pán
JÁN OCHODNICKÝ.

Ten odchod nečakaný veľmi zabolel a bolí celý čas, tá rana v srdci sa už nikdy nezahojí aj keď prejde dlhý čas.

Odišiel si od nás v jeden májový deň, nepovedal si ani zbohom moji drahí, ja už viac neprídem.

S láskou spomína manželka a dcéry Jarka a Alenka s rodinami.

Moravské Lieskové (SK) - ihrisko Šance

“Na plný dych”

festival dychových hudieb

PROJEKT PODPORIL TSK
Podujatie sa koná pod záštitou
predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja Ing. Jaroslava Bašku.

24. - 25. 6. 2016

Festival z verejných zdrojov podporil
Fond na podporu umenia

Piatok - 24.6.2016, 17:00
VIŠTUČANKA, JAVORINKA, BUČKOVANKA,
FS KASANKA/LK HUNCÚTI

Sobota - 25.6.2016, 15:00
KAMENÍKOVI MUZIKANTI, LIESKOVANÉ,
VACENOVJÁCI, DRIETOMANKA,
FS KASANKA/LK HUNCÚTI

MISTŘÍŇANKA
MORAVANKA
Jana Slabáka

ATRAKCIE PRE DETI, PREDAJ HUDOBÝCH NÁSTROJOV A PRÍSLUŠENSTVA CLARINA SK VÝSTAVA HUDOBÝCH NÁSTROJOV

Generálny partner: HPM therm

Hlavní partneri: SOZA, BUŠO, MONTPLAST JOSEF MIŠKÁRIK, MDE Advisory, AUTODOPRAVA DUŠAN TESKA

SELOS, WONDERWERK, MUSAE POLYMIA

Mediální partneri: Moravskolieskovský hlásnik, Časopis “Naše muzika”, Rádio JIH, RTVS

Vstupné: **piatok: 6 EUR/ sobota: 9EUR predpredaj (pia+sob): 13 EUR**
info: 00421 908 281 408 na mieste (pia+sob): 15 EUR

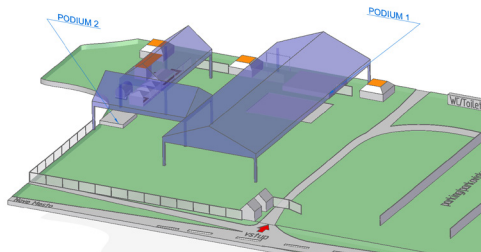
NOVINKA: FESTIVAL KOMPLETNE ZASTREŠENÝ!!!
predpredaj@naplnydych.eu www.naplnydych.eu

Ihrisko Šance, na ktorom sa uskutoční festival “Na plný dych”

Takýto je náhľad na ihrisko, keď sa zaplní stanmi, pódiami...

Chcete byť jeho súčasťou?

Po roku sa Moravské Lieskové časť Šance opäť stane miestom tónov dychovej hudby. **24. a 25. júna 2016** sa uskutoční už **3. ročník festivalu dychových hudieb s názvom „Na plný dych“ 2016**, ktorého hlavnými organizátormi sú Ján Múdry s manželkou Monikou a Lubomír Gašparík.

Festival z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

u. fond na podporu umenia

Podujatie sa koná pod záštitou predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja Ing. Jaroslava Bašku.

TREŇCIANSKY SAMOSPRÁVNÝ KRAJ

Novinkami tohtoročného festivalu budú - veľký stan, ktorý zastreší komplet celý festival a ochráni návštevníkov v prípade nepriaznivej počasia a druhé pódium, ktoré bude umiestnené v jednom z menších stanov.

Na veľkom pódium bude **piatkové vystúpenie** patriť dychovej hudbe **Vištučanka, Javorinka**, domácej dychovej hudbe **Bučkovanka** a známej moravskej kapele **Mistřiňanka**, ktorá vám zahrá nielen na počúvanie, ale i do tanca.

V sobotu sa môžete tešiť na dychovú hudbu **Kameníkovi muzikanti**, tiež vás peknými skladbami potešia domáci **Lieskované** a moravská dychová hudba **Vacenovjáci**. Svojím vystúpením prispieje aj **Drietomanka**, ktorá je jedna z najstarších a najznámejších dychových hudieb na Slovensku a v tomto roku oslavuje krásne jubileum 150 rokov od prvej písomnej zmienky. Finále festivalu bude patriť populárnej moravskej dychovej hudbe **Moravanka Jana Slabáka** až do neskorých nočných hodín.

Milovníci ľudovej hudby a folklóru určite neobídu malé pódium, kde vystúpi domáca folklórna skupina **Kasanka** a ľudová kapela **Huncúti z Drietomy**, ktorí vás budú obohacovať svojim umením počas oboch festivalových dní.

Čaká na Vás chutné občerstvenie, atrakcie pre deti a nebudú chýbať ani vystavovatelia hudobných nástrojov. Pre návštevníkov z iných miest, ale i pre vás bude možnosť prenocovania v **stanovom mestečku**.

Doprava autobusom bude zabezpečená nasledovne

Piatok 24. 6. 2016:

- **obecný úrad – základná škola – Brestové – Bučkovec – Šance: 16:30 a 17:30 hod.**
- **Šance – Bučkovec – Brestové – základná škola – obecný úrad: 24:00 hod.**

Sobota 25. 6. 2016:

- **obecný úrad – základná škola – Brestové – Bučkovec – Šance: 14:30 a 16:30 hod.**
- **Šance – Bučkovec – Brestové – základná škola – obecný úrad: 23:30 a 01:00 hod.**

Tešíme sa na stretnutie s Vami, všetci ste srdečne vítaní.

- Renáta Husárová

Moravskolieskovský Hlásnik • Ročník XXVI • Evidenčné číslo: EV 3512/09 • Číslo ISSN 1339-2344
Vydavateľ: Obecný úrad Moravské Lieskové 657, 916 42 • IČO: 00311791 • e-mail: hlasnikml@gmail.com
Periodicitu vydávania: štvrťročne • Dátum vydania: jún 2016 • Poradové číslo: 2
Grafické spracovanie: Ing. Danka Zelková • Tlač: PN print s.r.o. • Náklad: 1000 ks
Redakčná rada: Ing. Danka Zelková, Monika Kusendová, Mgr. art. Peter Gašparík
Preberať články z Hlásnika je možné len so súhlasom redakčnej rady a autorov článkov. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky redakčne upraviť alebo nezverejniť. Zodpovednosť za obsah zverejnených písomných alebo fotografických materiálov nesie autor. Neprešlo gramatickou korektúrou.